

Özlem Zd Papatya Falı

– İ.ÇELİKLİ · 27 Ağustos 2014

onu deyodum İmine Hanım da
Allahı ver hinci
tam bi şe(hir)rli,
tilan tilan tam bi ha(nı)m(e)fendi
ya da o zamannar; bana ö(y)le geliyodu
gari orasını bilemecen
gönülün dediğine toz gonmazımış
gönnüyün düşdüğünde gusur olmazmış
belki de ö(y)le bişii işde
belki dee ..?
ne bileyin ben..

ha! İmine deyoduk;
hu ankı aklımınan ne bileyin
onu kimselere vermeye gönlüm olmazdı
o da .ikdiroldu ğetti de
bilemecen valla eyi mi etdi
bu; köyde kimseyi beğenmedi
goya “şe(h)ere varcan” deye
”mamir garısı olacan” deye
hasba..!
eyi etti gari, vardığı da
bobamlayın hasdalıklı bişiy
zati eyi bişiy olsa kendi köyünde gız mı yoğudu
kendini de yakdı
beni de..!
hemi de nassı!

ha; beni ki..
benim yüzümden getdi deye düşüncemem
neneyen
habarı mı var
habarım mı
yok valla

neyise de işdee
o(ğ)lak-guzu ğütmeye filen ğetdiğmizde
elbirlik
bobaçca falında filen bakıyoz ya gari akrannarına
beniki hep İmine çıkıyo
taha dorusu ben her sefte
sırf İmine'yi dutuyon

hani
işde bi yaprak goparıyon İmine
ötekinde hinci adı ilazım değı
meselaki aş
bi da goparıyon işdecik deyelim
nezire ya(h)utda fadime
sonura tekrallayon gene
imine, aş, fadime işde öyle
aklın sıra havas olabileceğın
akranın yaştağkızların adını tekrallayıp duruyon
son yaprakta kim çıkarsa
“onu alacan” demek
yani “gurra”
gurra çekmiş oluyon
gerçi hiş biri bizi beklemedi
hepsinin bizden önşe
düğünü oldu da
nerdeyse çocukları etişdiydi
gayınna oldular biz evlenesiya ya
o ayrı bi me(v)zuu
orayı garişdırmayan garii

Allah var birez de biz mırın-gırın ederkene
”armıdın sapı-üzümün çöpü” hesabı
geş galdık epiyli bi(r) neyeyse
hanı
“akıllı o(ğ)luna gız beğeneyin derkene
deli torununu esgere yollarımış” dedikleyin
aynı mitli o hesap işde

bi dee

benim gafada iki burgalaç[1] var biliyonuz mu
“-iki garı alacan o(ğ)lum valla” deye
deliganlı abeyler e(ğ)lendileridi
güçcügükenden
o yüzden
her e(ih)timala ğarşı ben de
İmine'yi elde bir dutuyon
ikinciye de bireş güçcüklerden sıralayon
ku.. nolur-nolmaz

emme; Allah var ne bu Gara Hava
ne de bu Kel Haçca olacak şetdeli
bobaçcadan fal çekerken de,
beliklediğim İmine'den sonurakınnarın,
yani; İminenin yedeklerinin içinde olmadı hiç biri
eğerine aklımın ucundan geşdiyse
namerd olayın
köpek olu(r) ürerin..

emme gel de hinci hu hale bak
ne yanna bakarsan bak
biciklerinden önce gözleri
“ben buradayın Memed” deyo
biciklerini insanın gözüne gözüne
kendilerini gözlerimin içine içine sokuyo
vay oraspılar vay
şaşdım galdım valla billa

de deycem
anam ıramatlık nası fe(h)metdiyse
feyillemiş gretik durumu
emme
neyeyse verip-alıp inkar ediyon ben de
altdan aldı üsden savırdı,
höyle dedi
böle etdi
ı-ıh, olmadı..
Kel Haçca'yı da
Gara Hava'yı da ele vermedim..

emme hinci
Özlem dese
!?!..
de se ya
Özlem!

“ala geçim çit doğurdu
bolartdık südü yoğurdu
ana bana bi hal oldu
ana beni eversen ya
evermezsen gebersen ya”

[1] burgalaç : burgam, girdap
bicik : meme, meme başı, ana bebeğine bicik verir.